

dosar nr. 2ra-1624/2019

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, judecător: (I. Paduraru)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

Î N C H E I E R E

04 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Dumitru Mardari
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Oleg Braliuc, reprezentat de avocatul Roman Crivenco și Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Baraliuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală al Republicii Moldova, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării a Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat ca urmare a tragerii ilegale la răspundere penală, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins cererile de apel declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova și Oleg Braliuc și s-a menținut hotărârea din 05 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La data de 13 octombrie 2017, Oleg Braliuc, reprezentat de avocatul Roman Crivenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală al Republicii Moldova, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării a Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat ca urmare a tragerii ilegale la răspundere penală, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Oleg Braliuc a invocat că la data de 28 iunie 2007 Ministerul Culturii și Turismului al Republicii Moldova a decis prin ordinul nr. 187 din 28 iunie 2017, de a înființa Îndeprinderea de Stat „Agenția de Impresariat”, iar tot prin acel ordin a fost aprobat statutul Îndeprinderii de Stat „Agenția de Impresariat”, sediul acesteia, capitalul statutar, dar și numirea sa în funcția de administrator (director general).

Reclamantul Oleg Baraliuc a indicat că în aceeași dată a încheiat cu Ministerul Culturii și Turismului al Republicii Moldova în calitate de fondator, în calitatea sa

de administrator al Întreprinderii de Stat “Agenția de Impresariat” contractul nr. 1, care printre altele prevedea atribuțiile părților, rolul administratorului în conducerea activității Întreprinderii de Stat „Agenția de Impresariat”, dar și cuantumul și modalitatea de remunerare al administratorului acestei întreprinderi.

Reclamantul Oleg Baraliuc a precizat că începând cu anul 2009 a înțeles că va fi eliberat necondiționat din funcția deținută, deși funcția deținută nu era una politică, și avea la bază un contract semnat de părți bazat pe legislația muncii, a decis să rămână în această funcție bazându-se pe reglementările enunțate, cel puțin până va fi invitat personal la Ministerul Culturii și Turismului al Republicii Moldova, să audă oficial această propunere de a elibera locul de muncă, sau de a lua cunoștință cu ordinul de demitere, dar aceasta nu a avut loc.

Reclamantul Oleg Baraliuc a menționat că în această perioadă au început toate problemele, inițial fiind eliberat din funcție prin ordinul Ministerului Culturii și Turismului al Republicii Moldova din data de 06 noiembrie 2009, fără a fi invitat să ia cunoștință cu acesta și a-l semna. La fel, nici Întreprinderea de Stat “Agenția de Impresariat” nu a fost informată prin careva mijloace de comunicare faxogramă, telefonogramă, sau o avertizare telefonică informațională la secretariatul întreprinderii de stat, cum prevede de fapt legislația, statutul întreprinderii și contractul cu administratorul.

Reclamantul Oleg Baraliuc a susținut că peste 5 zile, la data de 11 noiembrie 2009, a venit o comisie care a instituit un alt director general, numit prin un alt ordin al Ministerului Culturii și Turismului al Republicii Moldova și care a pătruns în biroul directorului și contabilitatea întreprinderii în timp ce se afla în concediul medical deja de o săptămână necunoscând că este demis din funcție, fără instituirea unei comisii de primire-predare a Întreprinderii de Stat cu capital statutar de peste 64 milioane de lei, concediere ce s-a mai repetat încă de trei ori în baza ordinelor emise de Ministerul Culturii și Turismului al Republicii Moldova.

Reclamantul Oleg Baraliuc a mai indicat că, urmare a contestării în instanță de judecată a acestor ordine, a fost restabilit în funcție de fiecare dată de Curtea Supremă de Justiție investită cu soluționarea unei pricini legate de concedierea și a reținut că Ministerul Culturii și Turismului al Republicii Moldova a avut intenția de a-l înlătura de la conducerea agenției în mod necondiționat din cauza unor acțiuni tendențioase așa cum se constată prin decizia din 25 ianuarie 2012 a Curții Supreme de Justiție.

Mai mult ca atât, Curtea Supremă de Justiție a evidențiat că Ministerul Culturii și Turismului al Republicii Moldova nici în baza hotărârilor instanței de judecată nu avea de gând să-l restabilească în funcție, deoarece după fiecare ordin de restabilire a acestuia în funcție, nici nu emitea un ordin de eliberare a persoanei ce deținea provizoriu postul de director general al Întreprinderii. În registrul Camerei Înregistrării de Stat nu au parvenit careva înscrieri și schimbări, ceea ce înseamnă lipsa executării hotărârilor instanțelor judecătorești, devenite executorii și irevocabile.

Reclamantul Oleg Baraliuc a invocat că în paralel cu cele relatate, pe numele său au fost pornite mai multe cauze penale, care au fost cu adevărat puse pe rol și accelerate numai după ce deja trebuia să fie repus în funcție, având ca temei hotărârea Curții Supreme de Justiție de a fi repus în funcție cu achitarea sumelor pentru perioada lipsei forțate de la locul de muncă, iar la 17 mai 2010 fost pornită

cauza penală cu nr. 2010036378.

La 25 mai 2010 au fost pornite 3 cauze penale cu nr. 201xxxxx3, 20100xxxx36414 și respectiv cu nr. 2xxxx6415. Toate aceste cauze penale au fost conexate în una singură cu nr. 201003xxxx6413. Toate cauzele au fost pornite în baza art. 191 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiind trimisă în judecată la data de 03 decembrie 2010 în baza art. 191 alin. (5) Cod penal.

Reclamantul a indicat că la 01 martie 2010 a fost pornită cauza penală nr. 201003xxx6115, care la data de 03 octombrie 2012 a fost transmisă după competență CPS Centru pentru efectuarea urmăririi penale în continuare. La data de 11 iunie 2014 a fost pornită cauza penală nr. 2014018093 în baza art. 332 alin. (1) Cod penal. La 05 septembrie 2014 a fost pornită o altă cauză penală nr. 2014018133 în baza art. 191 alin. (5) Cod penal. Toate aceste cauze penale au fost conexate în una singură cu nr. 2010036xxxx115. Respectiva cauză penală, din nou pentru o asigurare a fost trimisă în instanța de judecată la data de 19 ianuarie 2016, când în primul dosar penal a fost achitat de instanțele de judecată în mod definitiv și cauza era eliminată în ordine de recurs de Curtea Supremă de Justiție.

Reclamantul Oleg Baraliuc a menționat că la data de 19 noiembrie 2010 Ministerul Culturii și Turismului al Republicii Moldova a emis în temeiul art. 75 lit. g), n) a Codului muncii, ordinul nr. 232-p privind suspendarea contractului individual de muncă nr. 11 din 19 iunie 2007, pe motiv că cauza penală cu nr. xxxxx și respectiv cu nr. 20100xxxx36415 a fost trimisă în instanța de judecată. Acest ordin, dar și ordinul nr. 87 din 19 mai 2011, au fost contestate în instanța de judecată prima instanță la data de 30 mai 2011 le-a anulat și a dispus restabilirea la locul de muncă al reclamantului, cu executarea imediată a hotărârii, temei din care la data de 21 iunie 2011 Ministerul Culturii al Republicii Moldova a emis în temeiul art.16 lit. g) a Codului muncii al doilea ordin cu nr. 113-p privind suspendarea contractului individual de muncă nr. 01 din 28 iunie 2007, pe motiv că cauza penală de care este învinuit Oleg Baraliuc nr. 2010xxx036413 a fost trimisă în instanța de judecată.

Prin decizia din 25 ianuarie 2012 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul Ministerului Culturii și Turismului al Republicii Moldova și a fost casată hotărârea Judecătorei Buiucani din 30 mai 2011 privind anularea ordinului de suspendare din funcție din data de 19 noiembrie 2010.

Reclamantul Oleg Baraliuc a menționat că din data de 03 decembrie 2010 a rămas suspendat din funcție pe motivul expedierii în instanța de judecată a cauzei penale cu nr. 20100xxx36413, pentru ca ulterior, prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18 martie 2014, fiind învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal al Republicii Moldova, să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

Prin decizia Colegiului penal largit al Curții Supreme de Justiție din 16 martie 2016, s-a respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către reprezentantul părții vătămate ÎS „Agenția de impresariat”, Anastasia Pînzari și s-a admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, în cauza penală în privința lui Oleg Baraliuc s-a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2017, au fost respinse apelurile declarate de către procuror și reprezentantul părții

vătămate ÎS „Agenția de Impresariat” ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței. Decizia instanței de apel a fost atacată a recurs ordinar de către procuror, respectiv prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2017, s-a respins ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2017, în cauza penală cu menținerea hotărârii contestate.

Reclamantul Oleg Baraliuc a indicat că odată cu pronunțarea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2017, a decăzut temeiul de suspendare reținut de Ministerul Culturii și Turismului al Republicii Moldova în ordinul nr. 232-p din 19 noiembrie 2010, motiv din care reclamantul s-a adresat către Ministerul respectiv, pentru a i se asigura accesul la locul de muncă, iar drept urmare a adresării, acesta a fost informat despre faptul că prin ordinul nr. 184-p din 28 iunie 2017, emis de Ministerul Culturii și Turismului al Republicii Moldova, s-a decis prelungirea suspendării contractului individual de muncă a lui Oleg Baraliuc în calitate de Director general al Întreprinderii de Stat “Agenția de Impresariat”, de la 28 iunie 2017 până la adoptarea hotărârilor judecătorești definitive pe cauzele penale nr. 201003xxx6115 și 201401xxx8093, privind învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5) și art. 332 alin. (1) Cod penal.

Reclamantul Oleg Baraliuc a declarat că venitul ratat, conform art. 6 lit. a) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul devenirii definitive irevocabile a sentinței de achitare în aceeași succesiune, face trimitere la prevederile art. 390 alin. (3) Cod penal potrivit căruia sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului, precum și la prevederile art. 23 alin. (3) al Codului de procedură penală care prevede că persoana achitată sau în privința căreia s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale pe temei de reabilitare, are dreptul să fie repusă în drepturile personale pierdute, precum și să fie despăgubită pentru prejudiciul care i-a fost cauzat.

Reclamantul Oleg Baraliuc a indicat că avea un salariu fix de 5400 lei pe lună și o indemnizație anuală de 10800 lei (două salarii). Astfel, salariul mediu calculat și conform Hotărârii Guvernului privind aprobarea modului de calculare a salariului mediu nr. 426 din 26 aprilie 2004 este de 6300 lei pe lună ((5400 lei (salariul lunar) X 12 luni + 10800 (indemnizația anuală)) / 12 luni - 6300 lei). Suma totală a salariului nerealizat pentru perioada 03 decembrie 2010 - 27 iunie 2017 este de 494550 lei (6300 lei (salariul mediu) x 78.5 luni = 494550 lei). Conform informației anexate și eliberate de Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova, rata inflației pentru perioada decembrie 2010 - iunie 2017 este de 52,2 %. Astfel, la suma salariului mediu calculat în mărime 494550 lei, se aplică coeficientul de inflație care constituie 258155 lei (494550 X 52.2% = 258155 lei). În total suma salariului ratat constituie suma de 752 705 lei (494550 lei (salariul ratat pe perioada 03 decembrie 2010 - 27 iunie 2017) + 258 155 lei (coeficientul de inflație) = 752705 lei).

Reclamantul Oleg Baraliuc a menționat că conform actelor anexate, a fost

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, infracțiune care potrivit prevederilor art. 16 alin. (5) a Codului penal se califică ca infracțiune deosebit de gravă pentru care legea prevede o pedeapsă de la 8 la 15 ani închisoare. Prin urmare, consideră reclamantul că a fost învinuit de săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave, ceea ce i-a cauzat atât lui, cât și familiei sale emoții negative, stres și i-a fost prejudiciată imaginea în societate.

Referitor la rezonanța pe care a avut-o în societate, Oleg Baraliuc indică că informația lespre învinuirea sa a fost una mare, deoarece se caracterizează ca o persoană notorie datorită specificului activității sale, fiind compozitor, aranjator și producătorul orchestrei „UniBand- Studio”, deopotrivă fiind cunoscut și prin faptul că anterior timp de 15 ani a fost impresarul lui Filip Kirkorov și al Allei Pugaciova. Despre faptul că acesta a fost implicat în acest dosar penal a scris un șir de publicații și au fost realizate mai multe emisiuni în televiziune, reclamantului printre altele i-au fost adresate întrebări legate de dosarul penal în cauză. La fel, în mai multe reportaje publice a fost întrebat printre altele de dosarul penal în care avea statut de inculpat.

Reclamantul Oleg Baraliuc a mai indicat că a fost în imposibilitate de a-și perfectă pașaport pentru deplasările peste hotare, legate de domeniul de activitate artistică la fel a adus consecințe sale, or este membrul al Federației Europene ale Festivalurilor Internaționale, ce presupune prezența sa la mai multe concursuri internaționale din lume, în calitate de membru al numeroaselor juriuri internaționale, ratând numeroase participări la acestea în perioada de până a i se intenta aceste dosare penale.

Reclamantul Oleg Baraliuc a menționat că prejudiciul adus imaginii și reputației sale profesionale este de nereparat, așa cum nici efectele suferințelor de natură psihică care au fost suportate de acesta nu pot fi remediate, însă o compensație bănească în mărime de 500000 lei ar atenua aceste suferințe și efectele negative survenite.

Reclamantul Oleg Baraliuc a relatat că la data de 24 mai 2016 a încheiat un contract de asistență juridică cu un avocat pentru serviciile cărui a achitat suma de 10 500 lei conform bonurilor anexate în original. Astfel, serviciile avocatului au fost acordate la faza judecării cauzei în ordine de apel și recurs de două ori, ca urmare a dispunerii de către Curtea Supremă de Justiție a rejudecării cauzei de către instanța de apel, temei din care solicită și încasarea sumei de 10500 lei pentru plata serviciilor de asistență juridică suportate de reclamant.

Reclamantul Oleg Baraliuc a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul bugetului de stat a sumei de 752705 lei, pentru repararea prejudiciului material cauzat (venit ratat) ca urmare a tragerii ilegale la răspundere penală, încasarea din contul bugetului de stat a sumei de 500000 lei, pentru compensarea prejudiciului moral cauzat, ca urmare a tragerii ilegale la răspundere penală, încasarea din contul bugetului de stat a sumei de 10500 lei, pentru compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate de reclamant ca urmare a tragerii ilegale la răspundere penală, încasarea din contul bugetului de stat a cheltuielilor de judecare a prezentei cauze.

Prin hotărârea din 05 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Baraliuc, s-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui

Oleg Baraliuc prejudiciul material sub formă de venit ratat, în mărime de 645723,72 lei, prejudiciu moral, în mărime de 30000 lei, cheltuieli de asistență juridică, în mărime de 10500 lei, precum și cheltuieli de judecată pentru examinarea cauzei civile, în mărime de 7000 lei, în rest pretențiile reclamantului au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins cererile de apel declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova și Oleg Braliuc și s-a menținut hotărârea din 05 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Baraliuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală al Republicii Moldova, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării a Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat ca urmare a tragerii ilegale la răspundere penală, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că Oleg Baraliuc a fost numit administrator (director general) al Întreprinderii de Stat „Agenția de Impresariat” prin ordinul Ministerului Culturii și Turismului al Republicii Moldova nr. 187 din 28 iunie 2007, la aceeași dată fiind încheiat și contractul de muncă. La data de 11 ianuarie 2010 au fost aprobate statele de personal de către directorul general al Întreprinderii de Stat „Agenția de Impresariat” prin care funcției „director general” îi revenea salariul de funcție în sumă de 5 400 lei.

Instanța de apel a mai reținut că Oleg Baraliuc în formularea acțiunii pretinde încasarea venitului ratat pentru perioada 03 decembrie 2010 - 27 iunie 2017. Prin ordinul nr. 323-p din 19 noiembrie 2010 al Ministerului Culturii și Turismului al Republicii Moldova, în conformitate cu art. 76 lit. g), n) Codul muncii a fost suspendat contractul individual de muncă nr. 01 din 28 iunie 2007, încheiat între Ministerul Culturii și Turismului al Republicii Moldova și Oleg Baraliuc, prin care acesta a fost numit în calitate de director general al Î.S. “Agenția de Impresariat”, până la pronunțarea unei hotărâri.

Prin sentința Judecătoriei Buiucani mim. Chișinău din 18 martie 2014, Oleg Baraliuc învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal a fost achitat, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat, sentință ce a fost menținută prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de justiție din 20 iunie 2017.

Astfel, reieșind din faptul că funcției „director general” îi revenea salariul funcției 5400 lei, pentru perioada 03 decembrie 2010 - 20 iunie 2017, salariul net ce urma a fi încasat constituie suma de 124260 lei.

Instanța de apel a indicat că potrivit extrasului Biroului Național de Statistică al Republicii Moldova din 11 octombrie 2017 s-a indicat că rata inflației pentru perioada decembrie 2010 - iunie 2017 constituie 52,50 %, corespunzător pentru perioada 03 decembrie 2010 - 20 iunie 2017 rata inflației constituie suma de 221463,72 lei. Prin urmare, având la bază cele constate, se determină temeinicia soluției instanței de fond prin care s-a dispus că prejudiciului material cauzat lui Oleg Baraliuc sub formă de venit ratat constituie suma de 645723,72 lei.

Cu referire la caz instanța de apel a indicat că nu poate fi admis argumentul apelantului Oleg Baraliuc prin care se indică că instanța de fond urma să includă în suma venitului mediu realizat și suma de 10800 lei, raportată la perioada

concediilor nefolosite ca fiind indemnizație anuală care se acordă la concediul anual, ori potrivit art. 117 alin. (1) Codul muncii, pentru perioada concediului de odihnă anual, salariatul beneficiază de o indemnizație de concediu, care nu poate fi mai mică decât valoarea salariului mediu lunar pentru perioada respectivă.

Astfel, instanța de apel consideră că această indemnizație anulă, se achită doar în cazul în care salariatul a activat efectiv pe parcursul anului, însă la caz, se atestă, că Oleg Baraliuc nu a fost antrenat efectiv în realizarea atribuțiilor deținute, aspect care îl decade din dreptul de a solicita și încasarea indemnizației anuale, care se acordă la concediul anual, în mărime de 10800 lei anual.

În partea ce ține de cuantumul prejudiciului moral, instanța de apel consideră că instanța de fond întemeiat a determinat prejudiciul la valoarea de 30000 lei.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, care prevede că mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se stabilește luându-se în considerare: gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită în cauza respectivă; caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și examinarea cauzei penale în instanța de judecată; rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; durata aflării nelegitime persoanei în detenție.

Astfel, instanța de apel a reținut că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, potrivit căruia mărimea prejudiciului trebuie să prezinte o dreaptă și integrală despăgubire. Reieșind din cele enunțate instanța de judecată consideră că, mărimea prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei, solicitat de către Oleg Baraliuc este o sumă excesivă și disproporționată în raport cu principiul compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, care înlătură caracterul de satisfacție echitabilă al despăgubirilor, fiind deturnat scopul și finalitatea prevăzută de lege, devenind un folos material fără justificare causală în raportul dintre eroarea penală produsă și consecința acesteia.

În atare situație, instanța de apel consideră că satisfacția echitabilă constituie acordarea unui prejudiciu moral reclamantului în mărime de 30 000 lei, iar cuantumul pretins de Oleg Baraliuc, instanța de apel îl apreciază ca exagerat, din care considerent și argumentele expuse în acest sens, în cererea de apel a lui Oleg Baraliuc vor fi respinse. Fără îndoială este faptul că suferințele psihice care au avut loc, fiind provocate de învinuirea pe care reclamantul o considera neîntemeiată și necesitatea de a combate poziția incriminatorie a statului, ce i-au cauzat consecințe determinate de retrăiri, încordare psihică, stres, stare de disconfort și alți factori care derivă suferințe morale.

În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care

acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Din materialele cauzei se atestă, că Oleg Baraliuc a fost reprezentat de avocatul Roman Crivenco, pe parcursul procesului penal intentate și examinate, de învinuire a lui Oleg Baraliuc de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (1) Codul penal și a suportat cheltuieli de asistență juridică anexând probe justificative. Astfel, în condițiile în care cheltuielile pentru asistența juridică suportate de Oleg Baraliuc, în mărime de 10500 lei sunt confirmate prin bonurile de plată au fost reale, necesare și rezonabile, ținând cont de caracterul proceselor și complexitatea cauzei, cheltuieli ce urmează a fi încasate în beneficiul lui Baraliuc Oleg.

Reieșind din cele expuse, ținând cont de raportul avocatului la soluționarea cauzei, de latura juridică a cauzei examinate, de timpul de muncă al avocatului asupra litigiului în cauză instanța de judecată consideră necesar încasarea din contul pârâtului Ministerului Justiției a sumei de 7000 lei, cu titlu de asistență juridică, ca fiind reale, necesare și rezonabile.

În partea ce ține de argumentul apelantului Ministerul Justiției, care solicită casarea hotărârii instanței de fond pe motiv de netemeinicie, precum că pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penală este necesară existența faptei ca ilicite, instanța de apel reține că, apelantul interpretează în mod eronat legea. De altfel, răspunderea statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare este o răspundere obiectivă, astfel încât se produce în lipsa vinovăției persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul organelor de urmărire penală, procuratură și judecată. Ori, prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești, în temeiul art. 1405 din Codul civil și art.3 alin. (2) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Totodată, Colegiul Civil va respinge și argumentul invocat în cererea de apel privitor la lipsa unei hotărâri irevocabile a judecătorului de instrucție sau alte decizii, ce ar verifica și constata ilegalitatea acțiunilor organului de urmărire penală, întrucât emiterea sentinței de schițare în privința lui Oleg Baraliuc, pe temei de reabilitare, acoperă și este suficientă pentru a pretinde recuperarea prejudiciilor în sensul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, nefiind necesară existența altor hotărâri ale judecătorului de instrucție în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

Cu referire la alt argument al apelantului Ministerul Justiției, precum că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2012 lui Oleg Baraliuc i-a fost încasat de la Ministerul Culturii și Turismului salariul în mărime de 43200 lei, pentru perioada absentei forțate de la serviciu, începând cu 18 martie 2010 și a prejudiciului moral în suma de 5400 lei, instanța de apel a reținut că cauza civilă la care face referire apelantul, a avut drept obiect contestarea ordinului nr. 72/5 din 08 martie 2010, prin care Oleg Baraliuc a fost concediat din funcția de director al

ÎS “Agenția de Impresariat”, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absență forțată de la locul de muncă, și care de altfel nu are nici o tangență cu privire la examinarea prezentului litigiu, fapt constatat cu certitudine și în instanța de apel.

Cu referire la argumentul apelantei Procuraturii Generale, precum că prejudiciul material suportat sub forma venitului ratat, se impune în condițiile în care veniturile provenite din muncă constituie sursa principală de existență de care a fost privat în urma acțiunilor ilicite, iar Oleg Baraliuc fiind compozitor, aranjator și instrumentalist a prestat servicii contra plată, instanța de apel le-a reținut drept neîntemeiate, deoarece din probatoriul administrat se atestă că locul de muncă pe care Oleg Baraliuc îl deținea la ÎS “Agenția de Impresariat”, era un loc de muncă de bază, iar părțile apelante nu au prezentat probe concludente și pertinente, care ar determina faptul că Oleg Baraliuc ar fi deținut un alt loc de muncă oficial.

Mai mult ca atât, instanța de apel a mai reținut că din probele prezentate de către Ministerul Culturii și Turismului al Republicii Moldova, carnetul de muncă a lui Oleg Baraliuc se află la Ministerul Culturii și nu a fost eliberat către acesta. Pe motivele expuse, instanța de apel nu a reținut nici un argument invocat de apelanți, care ar constitui temei de casare a hotărârii contestate.

Prin urmare, instanța de apel consideră că concluzia primei instanțe este justă, având la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei au fost constatate și elucidate pe deplin, normele de drept materiale fiind aplicat corect, iar cererile de apel sunt unele neîntemeiate și pasibile de respingere.

La 31 ianuarie 2019 Oleg Baraliuc, reprezentat de avocatul Roman Crivenco, a declarat prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Oleg Baraliuc.

În motivarea cererii de recurs recurentul Oleg Baraliuc a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a apreciat în mod arbitrar probele, a aplicat în mod eronat normele de drept material și normele de drept procedural.

Recurentul Oleg Baraliuc a invocat că prima instanță la adoptarea hotărârii a redus suma solicitată de el drept venit ratat de la suma solicitată de 494 550 lei la suma de 424260 lei, și corespunzător în conformitate cu coeficientul de inflație suma per ansamblu a fost redusă cu 79981,28 lei, această poziție fiind menținută și de instanța de apel. Din motivarea hotărârii instanței de fond rezultă că această reducere a avut loc datorită faptului că instanța a calculat venitul ratat al recurentului, reieșind din salariul de funcție de 5400 lei lunar.

Recurentul consideră că instanța de fond în mod eronat a nu a luat în considerare și alte venituri ale recurentului care rezultă din prevederile pct. 5.3 a contractului nr. 1 din 28 iunie 2007, unde expres este prevăzut că la concediul anual administratorului i se acordă o indemnizație în mărime de 10800 lei. Indemnizație pe care de fapt acesta a primit-o, conform informațiilor din extrasele

de cont prezentate de „Moldova-Concert”.

Recurentul Oleg Baraliuc a indicat că baza juridică pentru justificarea încasării sumei solicitate după calcul efectuat de către acesta se regăsește expres în art. 7 lit. a) din Legea nr. 1545 din 15 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești care prevede că: în cazurile menționate la art. 3, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite.

Astfel, recurentul a menționat că avea un salariu fix de 5400 lei pe lună și o indemnizație anuală de 10800 lei (două salarii). Astfel, salariul mediu calculat și conform Hotărârii Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004 privind aprobarea modului de calculare a salariului mediu este de 6300 lei pe lună ($(5400 \text{ lei (salariul lunar)} \times 12 \text{ luni} + 10800 \text{ (indemnizația anuală)}) \div 12 \text{ luni} = 6300 \text{ lei/mediu pe lună}$). Suma totală a salariului nerealizat pentru perioada 03 decembrie 2010 - 27 iunie 2017 este de 494 550 lei ($6300 \text{ lei (salariul mediu)} \times 78, 5 \text{ luni} = 494550 \text{ lei}$).

Recurentul a invocat prevederile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești calcularea salariului mediu lunar al persoanei fizice pentru cazul de față se efectuează cu aplicarea coeficientului de inflație.

Conform informației eliberate de Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova, rata inflației pentru perioada decembrie 2010 - iunie 2017 este de 52,2 %. Astfel, la suma salariului mediu calculat în mărime 494550 lei se aplică coeficientul de inflație care constituie 258155 lei ($494550 \times 52,296 = 258155 \text{ lei}$).

Astfel, în total suma salariului ratat constituie 752 705 lei ($494550 \text{ lei (salariul ratat pe perioada 03 decembrie 2010 - 27 iunie 2017)} + 258155 \text{ lei (coeficientul de inflație)} = 752705 \text{ lei}$).

Recurentul a indicat că instanțele judecătorești inferioare au făcut o concluzie greșită referitor la venitul mediu lunar, în baza căruia urma a fi calculat întreg venitul ratat, deși circumstanțele pricinii demonstrează un venit mediu de 6300 lei, de unde urma a fi calculat și venitul ratat, or indemnizația anuală se include în sintagma "alte venituri provenite din muncă" prevăzută de art. 7 lit. a) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Recurentul consideră că constituie temei de modificare a hotărârii atacate din 08 mai 2018 prin majorarea sumei încasate pentru repararea prejudiciului material cauzat de la suma de 645 723,72 lei, la suma solicitată de 752705 lei.

Recurentul a mai indicat că instanța de fond a redus suma prejudiciului moral pretins de la suma de 500 000 la suma de 30 000 lei, apreciind totodată critic și "in abstracto" argumentele aduse de reclamant prin cererea de chemare în judecată.

Recurentul a menționat că instanța de fond nu a făcut referire la argumentele aduse noi prin cererea înaintată și probele anexate la acest capitol, dar nici nu le-a criticat în nici un fel pentru a putea reduce suma solicitată la cuantumul admis de instanță.

Astfel, recurentul a reiterat că referitor la rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea sa putem menționa cu certitudine faptul că aceasta a fost una mare, deoarece în general poate fi caracterizat ca o persoană notorie datorită specificului activității acestuia.

La fel, recurentul a indicat că este aranjator și conducătorul orchestrei “UniBand-Studio”, fiind cunoscut și prin faptul că anterior timp de 15 ani a fost impresarul lui Filip Kirkorov și al Allei Pugaciova. Despre faptul că recurentul a fost implicat în acest dosar penal au scris un șir de publicații și au fost realizate mai multe emisiuni în care reclamantului printre altele i-au fost adresate întrebări legate de dosarul penal în cauză. La fel, în mai multe reportaje publice cu Oleg Baraliuc acesta este întrebat printre altele de dosarul penal în care avea statut de inculpat. Compozitorul Oleg Baraliuc este membrul Federației Europene ale Festivalurilor Internaționale, care presupune prezența sa la mai multe concursuri internaționale din lume, în calitate de membru în numeroaselor juriuri internaționale. Acesta a avut numeroase participări la acestea în perioada de până a i se intenta aceste dosare penale.

La 08 aprilie 2019 Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a declarat recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Oleg Baraliuc.

În motivarea cererii de recurs recurentul Ministerul Justiției al Republicii Moldova a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe pe care le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei a aplicat eronat normele de drept material, instanța a apreciat arbitrar poziția participanților la proces și a probelor anexate la dosar.

Recurentul Ministerul Justiției al Republicii Moldova a invocat că instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe eronat a interpretat dreptul material care reglementează aprecierea prejudiciului material și moral. Recurentul a invocat prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) al Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, care stabilesc că este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală.

Recurentul a mai invocat prevederile art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală care prevede că organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinutului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Recurentul Ministerul Justiției al Republicii Moldova a menționat că efectuarea măsurilor operative de investigație este obligația organului de urmărire penală, care are drept scop de a descoperi circumstanțele și persoana care a comis infracțiunea. Astfel, instanța de fond și de apel a analizat arbitrar poziția participanților la proces și a evitat aprecierea argumentului reprezentantului

Ministerului Justiție al Republicii Moldova privitor la faptul că nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea statului ori, aplicarea acestor măsuri fiind necesare într-o societate democratică și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării lor, deoarece pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal și poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor, „ reieșind din faptul că imixtiunea organului de urmărire penală este prevăzută de lege, această imixtiune este necesară într- o societate democratică, deoarece urmărește un scop legitim, fiind respectat principiul proporționalității unde drepturile omului nu sunt absolute și exercitarea drepturilor unei persoane urmează a fi apreciat în raport cu interesul public mai larg, ce ține de lupta cu criminalitatea.

Cu referire la încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul lui Oleg Baraliuc a sumei de 424260 lei, cu titlu de prejudiciu material pentru plățile salariale pe perioada de suspendare din funcție, recurentul o consideră neîntemeiată, ori luând în considerare că suspendarea din funcție se datora unor circumstanțe ce nu depind de voința angajatorului în aceste condiții, plățile salariale nu pot fi achitate pe perioada suspendării din funcție a reclamantului în legătură cu începerea urmăririi penale, iar urmare a încetării motivelor de suspendare din funcție, reclamantul este repus în drepturile caracteristice funcției de administrator al ÎS „ Agenția de Impresariat” odată cu exercitarea acesteia, inclusiv în dreptul la garanțiile materiale, care urmau a fi înaintate față de Ministerul Culturii și Turismului așa cum reiese din decizia Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2012 anexată la materialele dosarului, unde și a fost dispusă încasarea de la Ministerul Culturii în beneficiul lui Baraliuc Oleg a salariului pentru absența la serviciu în perioada 18 martie 2010 .

Cît privește prejudicial moral încasat recurentul Ministerul Justiției al Republicii Moldova a remarcat că despăgubirea acordată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în legătură cu daunele morale este menită să furnizeze o compensație financiară pentru un prejudiciu moral, cum ar fi suferințe psihice sau fizice, prin natura lor, daunele morale nu se prestează la calcule exacte. Dacă se stabilește existența unor astfel de daune, și în cazul în care Curtea consideră că este necesară o compensație bănească, ea va face o evaluare pe o bază echitabilă, luând în considerare standardele care decurg din jurisprudența sa.

Prejudiciul moral reprezintă o pagubă care este cauzată individului prin vătămarea unui interes personal nepatrimonial și urmează a fi privit ca o compensare și nicidecum ca obținerea unor foloase necuvenite.

Recurentul Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat că referitor la compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cauza penală le considerăm ca neîntemeiate și exagerate, deoarece intimatul Oleg Baraliuc nu a prezentat decît bonul de plată a serviciilor de asistență juridică.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 14 decembrie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 13198 (f.d. 164, vol. II), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursurile, au fost depuse de Oleg Braliuc, reprezentat de avocatul Roman Crivenco și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, la data de 31 ianuarie 2019 și la data de 08 aprilie 2019 cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 18 iulie 2019, în adresa intimațiilor Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală al Republicii Moldova, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării a Republicii Moldova au fost expediate copiile recursurilor declarate de Oleg Braliuc, reprezentat de avocatul Roman Crivenco și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor.

La 30 august 2019 Oleg Baraliuc, reprezentat de avocatul Roman Crivenco a depus prin intermediul oficiului poștal referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca inadmisibil.

Intimații Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală al Republicii Moldova, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării a Republicii Moldova nu și-au vaforificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Oleg Braliuc, reprezentat de avocatul Roman Crivenco și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Oleg Braliuc, reprezentat de avocatul Roman Crivenco și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate de Oleg Braliuc, reprezentat de avocatul Roman Crivenco și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei

recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursurile declarate de Oleg Braliuc, reprezentat de avocatul Roman Crivenco și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de Oleg Braliuc, reprezentat de avocatul Roman Crivenco și Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Oleg Braliuc, reprezentat de avocatul Roman Crivenco și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Baraliuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală al Republicii

Moldova, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării a Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat ca urmare a tragerii ilegale la răspundere penală, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan